

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs
Commissie Wetsvoorstellen

Aan de Vaste commissie voor Financiën van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
T.a.v. de heer S. Weeber
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Amsterdam, 2 april 2021

Betreft: NOB-commentaar ter zake van de Fiscale verzamelwet 2022

Geachte leden van de Commissie,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft met belangstelling kennisgenomen van de Fiscale verzamelwet 2022 en geeft hierbij graag een aantal opmerkingen ter zake van de algemene misbruikbepaling in de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen (WIB) en een aantal suggesties voor reparatie die een plaats zouden kunnen krijgen in dit wetsvoorstel.

1. Algemene antimisbruikbepaling WIB

Voorgesteld wordt om een algemene antimisbruikbepaling op te nemen in de WIB.

Voor voorbeelden van situaties waarop deze antimisbruikbepaling ziet, wordt in de memorie van toelichting ('MvT') verwezen naar onderdeel 5 van het OESO-commentaar op sectie XI van de CRS (de Orde begrijpt dat hier wordt bedoeld: 'sectie IX') en wezenskenmerk D1 zoals opgenomen in de bijlage bij Richtlijn (EU) 2018/822. In dit licht wil de Orde graag het volgende opmerken.

De situaties (althans een aantal) waarop de antimisbruikbepaling volgens de MvT zou kunnen zien, kunnen zich voordoen bij constructies waar de rapporterende financiële instelling geen betrokkenheid bij respectievelijk kennis over heeft. De Orde vraagt zich dan ook af of met de nu voorgestelde antimisbruikbepaling het beoogde doel wordt bereikt, aangezien de

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB reageert gevraagd en ongevraagd op fiscaal relevante (wets)voorstellen (en het voortraject daarvan) vanuit de expertise van haar leden. Belangrijke toetsstenen zijn rechtszekerheid (waaronder terugwerkende kracht), verenigbaarheid met het recht, uitvoerbaarheid, effectiviteit en efficiency, regeldruk en gevolgen voor het investeringsklimaat. 1

voorgestelde bepaling de facto alleen op rapporterende financiële instellingen is gericht. In andere woorden, constructies die informatie-uitwisseling frustreren, maar buiten medeweten van de rapporterende financiële instelling door andere personen zijn opgezet, blijven (effectief) buiten het bereik van de voorgestelde antimisbruikbepaling. De Orde vraagt of dit zo is bedoeld.

Bij de implementatie van Richtlijn (EU) 2018/822 is met betrekking tot wezenskenmerk D1 opgemerkt dat het gaat om situaties waarbij de automatische inlichtingenuitwisseling onder CRS mogelijk ondermijnd zou kunnen worden. Dit is aan de hand van een voorbeeld over een reorganisatie toegelicht. Indien door de reorganisatie minder inlichtingen worden uitgewisseld - terwijl de reorganisatie daar niet op is gericht - zal geen sprake zijn van het ondermijnen van de rapportageverplichting.¹ Kan in het licht van de voorgestelde antimisbruikbepaling worden bevestigd dat handelingen die ertoe leiden dat minder inlichtingen worden uitgewisseld, maar daar niet op zijn gericht, niet onder de voorgestelde antimisbruikbepaling vallen?

2. Kwalificerende buitenlandse belastingplicht

De Orde constateert dat de regeling van de kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen van artikel 7.8 Wet IB 2001 nog altijd niet is aangepast aan het Spaanse voetbalmakelaarsarrest van het Hof van Justitie EU.² De Orde heeft hiervoor, sinds het Belastingplan 2018, eerder aandacht gevraagd in haar commentaren.

Inmiddels is het in de nota naar aanleiding van het verslag Eerste Kamer bij het pakket Belastingplan 2019 toegezegde beleidsbesluit verschenen. Zie het besluit van 3 december 2019³ waarin genoemd arrest van het Hof van Justitie is gecodificeerd, met terugwerkende kracht tot en met de datum van het arrest. Ingevolge dit beleidsbesluit is dit geschied “*vooruitlopend op wetgeving*”. De Orde constateert nu dat deze wetgeving tot op heden nog steeds niet is verschenen, niet in de Fiscale verzamelwet 2021 van afgelopen voorjaar en evenmin in het pakket Belastingplan 2021. De Orde beveelt daarom nogmaals aan artikel 7.8 Wet IB 2001 op de kortst mogelijke termijn in overeenstemming te brengen met de jurisprudentie van het Hof van Justitie EU en wel, zoals eerder toegezegd, met terugwerkende kracht tot en met de datum van het arrest van het Hof van Justitie EU.

¹ Kamerstukken II 2019/2020, 35 255, nr. 6, p. 32.

² HvJ EU 9 februari 2017, C-283/15, ECLI:EU:C:2017:102.

³ Besluit Inkomstenbelasting. Buitenlandse belastingplichtigen; Pro-rata-aftrek persoonlijke aftrekposten en tegemoetkomingen als niet is voldaan aan de 90%-eis, 3 december 2019, nr. 2019-184103, Staatscourant 2019, 66192.

3. Aanpassen anoniementarief (artikel 26b Wet LB)

De Orde constateert dat het anoniementarief in de loonbelasting nog altijd op 52 procent is vastgesteld, terwijl het toptarief voor de inkomsten- en loonbelasting per 1 januari 2020 al is verlaagd naar 49,5 procent. De Orde wijst op de risico's voor de Belastingdienst die samenhangen met een anoniementarief dat hoger is dan het reguliere toptarief.⁴ De Orde verzoekt daarom om het anoniementarief in de loonbelasting te verlagen naar 49,5 procent en in het verlengde daarvan om alle regelingen en tabellen die daaraan gekoppeld zijn, eveneens aan te passen, en wel met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2020.

4. Aanpassen WKR-eindheffingstarief (artikel 31a lid 2 Wet LB) aan de tariefsverlaging die 1 januari 2020 is doorgevoerd

De Orde merkt op dat ondanks de verlaging van de inkomstenbelastingtarieven box 1 per 1 januari 2020, het eindheffingstarief in de werkkostenregeling ongewijzigd op 80 procent is gehandhaafd. Het percentage van 80 berust op een gemiddeld enkelvoudig tarief van 44,4 procent dat bij de invoering is afgestemd op de toentertijd geldende belastingtarieven. Naar de mening van de Orde staat dit percentage thans niet meer in verhouding tot de huidige tarieven. De Orde verzoekt dan ook om het gemiddelde belastingpercentage, zoals dat in 2021 geldt, als uitgangspunt te nemen voor een herijking van het tarief van de WKR. Naar de mening van de Orde is een eindheffingstarief van 75 procent consistent en meer in balans met de voorgestelde tabeltarieven voor 2020 en volgende jaren.

5. Inhoudingsvrijstelling dividendbelasting

In de Fiscale vereenvoudigingswet 2017 is, na aanneming van de motie-Van Vliet,⁵ in artikel 4a van de Wet op de dividendbelasting 1965 (hierna: Wet DB 1965) een nieuwe inhoudingsvrijstelling geïntroduceerd voor lichamen die niet aan de heffing van vennootschapsbelasting zijn onderworpen, zoals pensioenfondsen, stichtingen, verenigingen en overheidslichamen die geen materiële onderneming drijven. Voor deze lichamen geldt thans de teruggaafregeling van artikel 10 Wet DB 1965, wat voor deze lichamen leidt tot een liquiditeitsnadeel en tot het onnodig rondpompen van geld. De inwerkingtreding van deze inhoudingsvrijstelling zou plaatsvinden bij koninklijk besluit, omdat dit pas mogelijk was, nadat deze inhoudingsvrijstelling in de digitale ICT-systemen van de Belastingdienst was verwerkt.⁶ De Orde beveelt dringend aan deze inhoudingsvrijstelling zo spoedig mogelijk te verwerken in de software van de Belastingdienst en deze bepaling in werking te laten treden.

⁴ Zie ook C. Overduin, 'Anoniementarief 2020 speelt de kwaadwillende inhoudingsplichtige in de kaart ...', WFR 2020/40.

⁵ Kamerstukken II 2014/15, 34220, nr. 9.

⁶ Kamerstukken II 2016/17, 34554, nr. 3, p. 6, bijlage.

6. Tot slot

De Orde suggereert de staatssecretaris om een reactie te vragen op de hiervoor aangegeven punten. Uiteraard is de Orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten. Een afschrift van deze brief is heden verzonden aan de staatssecretaris van Financiën.

Hoogachtend,
de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

drs. R.A. van der Jagt
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen